

DOSAR NR. 276/93/2014

596/2014

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI SECȚIA I PENALĂ
ÎN C H E I E R E

Ședința publică din data de 24 februarie 2014

Curtea compusă din:

PREȘEDINTE : V. B.

GREFIER: L.A.P.

MINISTERUL PUBLIC Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București
- este reprezentat de procuror M.M.

Pe rol, se află judecarea cauzei penale având ca obiect contestația formulată de contestatorul-condamnat **C.S.** împotriva sentinței penale nr.27/01.02.2014, pronunțată de Tribunalul Ilfov în dosarul nr. 276/93/2014.

La apelul nominal făcut în ședință publică, a răspuns contestatorul-condamnat **C.S.**, personal, în stare de arest, asistat juridic de apărător desemnat din oficiu, avocat G.M., în baza delegației avocațiale depusă la dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Apărătorul din oficiu precizează că motivul contestației vizează greșita aplicare a instanței de fond a recidivei și solicită înlăturarea sporului de 2 ani și 6 luni și 2 luni pentru concursul de infracțiuni.

Reprezentanta Ministerului Public precizează față de critica privind înlăturarea sporului de concurs la infracțiuni, că a fost sesizată deja Înalta Curte de Casație și Justiție cu o chestiune de drept, primind termen în aprilie, astfel încât urmează a fi soluționată.

În ce privește critica privind regimul sancționator al recidivei postexecutorii pe legea veche, Ministerul Public consideră că este o chestiune de drept nouă, de care depinde soluționarea cauzei și cu care nu a fost sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție, astfel încât consideră că este necesar în raport de dispozițiile art. 475 din Noul Cod de Procedură penală a fi sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prealabilă cu privire la chestiunea de drept respectiv: „dacă prevederile art.43 alin. 5 Noul Cod penal ce reglementează regimul sancționator al recidivei, în situația în care fapta a fost săvârșită după executarea unei pedepse aplicate printr-o condamnare anterioară, pot fi interpretate în sensul că pot fi aplicabile și persoanelor ce au fost condamnate definitiv pentru săvârșirea unei infracțiuni cu reținerea art. 37 lit. b din V. Cod penal, în situația în care pedeapsa aplicată a fost redusă în baza art. 6 din N. Cod penal.

Față de aceste motive, consideră că Înalta Curte de Casație și Justiție este îndrituită să dezlege aceasta chestiune de drept, astfel că, în temeiul art.475 N Cod de Procedură penală solicită să se constate că este admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și în raport de dispozițiile art. 46 alin. 2 Cod de Procedură penală solicită suspendarea judecării contestației până la pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept. De asemenea suspendarea se justifică și pentru problema concursului de infracțiuni care este incident în cauză și cu privire la care Înalta Curte de Casație și Justiție a fost sesizată și încă nu s-a pronunțat. Suspendarea este posibilă în raport de dispozițiile art. 476 alin. 2 din Noul Cod de Procedură penală.

Reprezentanta Ministerului Public își precizează opinia în sensul că, potrivit dispozițiilor art. 187 din Noul Cod penal, acesta definește pedeapsa prevăzută în textul de lege, care incriminează fapta săvârșită în forma consumată, fără a lua în considerare cauzele de reducere sau majorare a pedepselor.

Însă, art. 6 din Noul Cod penal prevede că dacă pedeapsa aplicată depășește maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, acea pedeapsă se reduce la acest maxim. Potrivit art. 43 alin. 5 din Noul Cod penal, în situația recidivei postexecutorii, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu jumătate.

Consideră că potrivit art. 43 alin. 5 Noul Cod penal majorarea maximului special este obligatorie cu $\frac{1}{2}$, astfel încât trebuie raportat la acest maxim în situația analizării cauzei din prisma art. 6 din Noul Cod penal, însă urmează ca Înalta Curte de Casație și Justiție să stabilească urmare a sesizării cu privire la chestiunea prealabilă la care s-a făcut referire.

Apărătorul din oficiu al contestatorului-condamnat C.S. consideră că instanța nu trebuia să aplice sporul de $\frac{1}{2}$ din maximul pedepsei, întrucât instanța nu era sesizată cu judecarea unei infracțiuni după starea de recidivă, ci trebuia să analizeze contestația la executare. Astfel încât, apreciază necesară sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Contestatorul-condamnat C.S. depune memoriile pentru a fi avute în vedere de instanță.

Arată că este de acord cu sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

CURTEA,

I. Analizând lucrările dosarului, se constată admisibilitatea sesizării, motivat de faptul că:

1. Soluționarea pe fond a cauzei depinde de interpretarea dacă sunt sau nu aplicabile dispozițiile art.43 alin.5 din Noul Cod penal, persoanelor care au fost condamnate definitiv, cu reținerea dispozițiilor art.37 lit.b din Vechiul Cod penal, în situația în care pedeapsa aplicată a fost redusă în baza art.6 din Noul Cod penal.

2. Chestiunea de drept enunțată este nou, constatând că nu s-a statuat, printr-o altă hotărâre, asupra acesteia.

3. Chestiunea de drept nu face obiectul unui Recurs în Interesul Legii (R.I.L.), conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție.

II. Obiectul cauzei.

Prin sentința penală nr.27 din data de 1 februarie 2014 a Tribunalului Ilfov – Secția Penală, s-au hotărât următoarele:

În baza art. 23 din Legea nr.255/2013 raportat la art. 595 NCPP, a fost admisă contestația la executare ca urmare a sesizării formulate de „Comisia de evaluare a situației juridice condamnaților aflați în executarea pedepselor” de la Penitenciarul București Jilava, privind pe condamnatul **C.S.** [fiul lui I. și E., născut la data de 15.01.1959 în com. B., jud. I.], în prezent aflat în executarea M.E.P.I cu nr. 1160/26.04.2011 a Tribunalului București, emis în baza s.p. nr. 534/29.06.2010 a Tribunalul București rămasă def. prin d.p. nr.1623/21.04.2011 a ICCJ.

A fost descontopită pedeapsa rezultantă de 8 ani închisoare, aplicată prin sentința penală nr. 534/29.06.2010 a Tribunalului București rămasă def. prin d.p. nr. 1623/21.04.2011 a Î.C.C.J. și au fost repuse în individualitatea lor pedepsele componente, după cum urmează:

- pedeapsa de 8 ani închisoare, stabilită pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 215 al. 1, 2 și 5 C.p. cu aplic. art. 41 al. 2 C.p., art. 37 al. 1 lit. b C.p.
- pedeapsa de 2 luni închisoare, stabilită pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 293 al. 1 C.p. cu aplic. art. 41 al. 2 C.p., art. 37 al. 1 lit. b C.p.
- pedeapsa de 2 luni închisoare, stabilită pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 288 C.p. cu aplic. art. 37 al. 1 lit. b C.p.
- pedeapsa de 2 luni închisoare, stabilită pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 290 C.p. cu aplic. art. 41 al. 2 C.p., art. 37 al. 1 lit. b C.p.

În baza art. 6 alin. 1 NCP, a fost redusă pedeapsa de 8 ani închisoare, la maximul special de 5 ani închisoare, prevăzut de art. 244 alin. 1 și 2 NCP cu aplic. art. 35 al. 1 NCP și art. 41 al. 1 NCP.

Conform art. 43 al. 5 NCP, a fost majorată pedeapsa de 5 ani închisoare cu 2 ani și 6 luni, condamnatul urmând a executa 7 ani și 6 luni.

În baza art. 38 alin. 1 NCP raportat la art. 39 alin. 1 lit. b NCP, a fost contopită pedeapsa de 7 ani și 6 luni închisoare aplicată pentru infracțiunea prevăzută de art. 244 alin. 1 și 2 NCP cu aplic. art. 35 al. 1 NCP și art. 41 al. 1 NCP, cu pedeapsa de 2 luni închisoare, stabilită pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 293 al. 1 C.p. cu aplic. art. 41 al. 2 C.p., art. 37 al. 1 lit. b C.p., pedeapsa de 2 luni închisoare, stabilită pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 288 C.p. cu aplic. art. 37 al. 1 lit. b C.p., pedeapsa de 2 luni închisoare, stabilită pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 290 C.p. cu aplic. art. 41 al. 2 C.p., art. 37 al. 1 lit. b C.p., pedeapsa de cea mai grea

de 7 ani și 6 luni închisoare fiind sporită cu 2 luni închisoare, rezultând pedeapsa de **7 ani și 8 luni închisoare**.

Au fost interzise condamnatului drepturile prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a, b NCP, ca pedeapsă accesorie.

În baza art. 6 alin. 5 NCP, a fost înlăturată aplicarea pedepsei complementare prev. de art. 64 alin. I lit. a teza a II a și b C.p.

S-a dedus din pedeapsă durata executată de la data de 29.07.2009 la zi.

S-a dispus anularea MEPI nr. 1160/26.04.2011 emis în baza sentinței penale nr. 534/29.06.2010 și emiterea unui nou mandat de executare a pedepsei închisorii.

În baza art. 275 alin. 3 NCPP, cheltuielile judiciare au rămas în sarcina statului.

Instanța a reținut următoarele:

Prin sentința penală nr.543 din data de 29 iunie 2010, pronunțată de Tribunalul București - Secția a I-a Penală, definitivă prin decizia nr.1623/21.04.2011 pronunțată de Î.C.C.J., inculpatul C.S. a fost condamnat la pedeapsa de 8 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune calificată cu consecințe deosebit de grave, prev. de art.215 alin.1, 2 și 5 C.p cu aplic. art.41 alin.2 C.p, art.37 alin.1 lit.b C.p, art.74 lit.c și alin. ultim C.p, art.76 lit.a C.p. și art.80 C.p.

Prin aceeași sentință, inculpatul a fost condamnat la pedeapsa de 2 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de fals privind identitatea, prev. de art. 293 alin.1 cu aplic. art.41 alin.2 C.p, art.37 alin.1 lit.b C.p, art.74 lit.c și alin. ultim C.p. , art.76 lit.e C.p, art.80 C.p.

De asemenea, prin aceeași sentință inculpatul a fost condamnat la pedeapsa de 2 luni închisoare pentru complicitate la fals material în înscrisuri oficiale, prev. de art. 26 C.p rap. la art. 288 C.p cu aplic. art.37 alin.1 lit.b C.p, art.74 lit.c și alin. ultim 76 lit.e C.p și art.80 C.p.

Prin aceeași sentință, inculpatul a fost condamnat la pedeapsa de 2 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de uz de fals, prev. de art.290 C.p cu aplic. art.41 alin.2, art.37 alin.1 lit.b C.p., art.74 lit.c și alin. ultim C.p., art.76 lit.e C.p și art.80 C.p.

În final, în temeiul disp. art.33 lit.a, 34 lit.b, 35 alin.1 C.p., s-a dispus ca inculpatul C.S. să execute pedeapsa cea mai grea, de 8 ani închisoare și 3 ani interzicerea drepturilor prev. de art.64 lit.a teza II-a și b C.p.

În baza sentinței penale menționate, s-a emis mandatul de executare a pedepsei închisorii nr. 1160/26.04.2011 emis de către Tribunalul București Secția a I-a Penală, executarea pedepsei începând la data de 29.07.2009.

Instanța investită cu soluționarea sesizării formulate de „Comisia de evaluare a situației juridice condamnaților aflați în executarea pedepselor” de la Penitenciarul București Jilava, a admis sesizarea formulată, având în vedere următoarele **considerente**:

Potrivit art. 6 alin. 1 NCP, când după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare și până la executarea completă a pedepsei închisorii sau

amenzii a intervenit o lege care prevede o pedeapsă mai ușoară, sancțiunea aplicată, dacă depășește maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, se reduce la acest maxim.

În cauză, persoana condamnată se află în executarea unei pedepse formată din contopirea mai multor pedepse aplicate pentru infracțiuni concurente, printre care și cea de 8 (opt) ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de înșelăciune prev. de art. 215 al. 1, 2 și 5 C.p., pronunțată prin sentința penală nr. 534 din data de 26.04.2011 de Tribunalul București, definitivă prin decizia nr. 1623/21.04.2011 pronunțată de Î.C.C.J. - Secția Penală.

Ca urmare a intrării în vigoare a noului Cod penal, limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea de înșelăciune s-au redus, pedeapsa prevăzută de art. 244 alin.1 și 2 NCP fiind închisoarea de la 1 la 5 ani închisoare.

Astfel fiind, pedeapsa aplicată sub legea veche depășește maximul special din noua normă de incriminare și a fost redusă la acesta.

În baza art. 43 alin. 5 NCP, dat fiind că această infracțiune a fost săvârșită în stare de recidivă postexecutorie, s-a adăugat la pedeapsa de 5 ani, $\frac{1}{2}$ din 5 ani, urmând ca cel condamnat să execute pentru această infracțiune o pedeapsă de 7 ani și 6 luni închisoare.

În baza art. 38 alin. 1 NCP raportat la art. 39 alin. 1 lit. b NCP s-a aplicat condamnatului pedeapsa cea mai grea, cea de 7 ani și 6 luni închisoare aplicată pentru infracțiunea prevăzută de art. 244 alin. 1 și 2 NCP, **la care s-a adăugat** $\frac{1}{3}$ din totalul următoarelor pedepse: pedeapsa de 2 luni închisoare, stabilită pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 293 al. 1 C.p. cu aplic. art. 41 al. 2 C.p., art. 37 al. 1 lit. b C.p., pedeapsa de 2 luni închisoare, stabilită pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 288 C.p. cu aplic. art. 37 al. 1 lit. b C.p., pedeapsa de 2 luni închisoare, stabilită pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 290 C.p. cu aplic. art. 41 al. 2 C.p., art. 37 al. 1 lit. b C.p., rezultând pedeapsa de **7 ani și 8 luni închisoare**.

Au fost interzise condamnatului drepturile prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a, b NCP, ca pedeapsă accesorie.

Față de disp. art.6 al. 5 NCP, văzând că pentru infracțiunea prev. de art. 244 al. 1 și 2 NCP, nu mai este obligatorie aplicarea pedepselor complementare, a fost înlăturată aplicarea pedepsei complementare prev. de art. 64 lit. a teza a II a și b C.p.

A fost dedus din pedeapsă durata executată de la data de 29.07.2009 la zi.

S-a dispus anularea M.E.P.I. nr. 1160/26.04.2011 emis în baza sentinței penale nr. 534/29.06.2010 și, pe cale de consecință, emiterea unui nou mandat de executare a pedepsei închisorii.

Împotriva acestei sentințe a formulat contestație condamnatul C.S., solicitând aplicarea legii penale mai favorabile și arătând că, prin modul de aplicare, i s-a creat o situație mai grea, neluând în considerare circumstanțele atenuante.

III. Punctul de vedere al reprezentantului Parchetului și al instanței este acela că, potrivit art.43 alin.5 din Noul Cod penal, maximul special prevăzut de legea nouă este cel majorat cu jumătate, în situația în care a fost reținută starea de recidivă, majorarea maximului fiind obligatorie potrivit acestor dispoziții.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DISPUNE:**

În baza art. 475 Cod procedură penală, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția Penală pentru a pronunța o hotărâre prealabilă în vederea dezlegării de principiu a chestiunii de drept.

În baza art. 476 al. 2 Cod procedură penală, suspendă judecarea cauzei, având ca obiect contestația formulată de contestatorul-condamnat **C.S.** împotriva sentinței penale nr.27/01.02.2014, pronunțată de Tribunalul Ilfov în dosarul nr. 276/93/2014.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 24 februarie 2014.

PREȘEDINTE,

V.B.

**GREFIER,
L.A.P.**

red.V.B.
dact.L.G.
ex.2